

Aanvaring met de Randonneurs maar nu 300KM Dijkentocht WRB – Nico Offerman

 nico-offerman.nl/aanvaring-met-de-randonneurs-maar-nu-300km-dijkentocht-wrb

ThemeGrill

27 april
2013

Aanvaring met de Randonneurs maar nu 300KM Dijkentocht WRB

Persoonlijk hou ik wel van uitdagingen en om uitgedaagd te worden, dan blijft het ook leuk om je hobby uit te oefenen. Daarom rij ik ook veel rondjes in het land, maar nog nooit door het land.

Leo vond dat je na de 200km ook de 300km moest doen en als ik dan tot 600km kom dan mag ik mij een echte WRB'er noemen.

Nu viel mij de 200km achteraf wel mee dus ik ging de uitdaging aan om de Dijkentocht te gaan rijden. Dus hoppa, op 27 april om 5 uur mijn bed uit, ja ik heb in de ochtend veel tijd nodig om koffie te drinken en bij te komen, dan nog de tijd voor de kast om te bedenken wat ik aan moet doen. Niet te warm maar ook niet te koud kleden was het advies. Ja ja makkelijk gezegd maar rekening houden met 2 graden om 7 uur en in de middag met 14 graden. Uiteindelijk viel de keuze op lang en warm waar ik geen spijt van had. Na douchen aankleden gauw naar de club ze zouden immers precies om 7 uur vertrekken. Tijdens de koffie in het clubhuis begon ik de deelnemers vast in te schatten, welke kwaliteiten hadden ze? Was er een Harry bij zoals bij de 200km? Ik kreeg al gauw door in welk wiel ik zou gaan zitten.

Klokslag 7 uur gaf Leo het startsein en gaf nog mee "Ik wens jullie een fijne dag" tja als je zelfkastijding fijn vindt!

Op weg in ons eigen gebied ging het richting de Rottemeren en zo zouden we de Brienenoordbrug slachten. We kwamen al gauw op snelheid en we losten al snel wat Randonneurs dus, met 4 rijders stoomden we de Rottemeren door en ik had het goede wiel gekozen. Hij heette niet Harry (zie 200km) maar trapte behoorlijk door en ik kon goed uit de wind blijven. Blijkt hij Henry te heten, tja dat scheelt niet zo veel en hij was gelijk mijn vriend J. Op de Brienenoordbrug werden we even getest door Henry maar we konden goed bijblijven. Tot onze verbazing zagen we Guus met fiets en al de trap op komen om zo een stuk klimmen te missen. Al stoempend kwam hij voor ons te rijden en het zweet droop al van zijn gezicht af, trappen lopen is dus ook niet alles. Met 4 man

gingen we zuidelijk Rotterdam door richting Bolnes en Slikkerveen. Één van de Randonneurs vertelde dat hij de weg goed wist en zou wel op kop gaan rijden om te gidsen. Dat werd uiteraard in dank af genomen. Tussen Sluis en Lexmond werd onze gids zonder woorden bedankt voor bewezen diensten en werd er finaal afgereden, zijn kopwerk had hem veel gekost en kon ons tempo niet meer bijhouden. Ik ben inmiddels gewend aan de WRB'ers, indien je het niet bij kan houden of je krijg pech dan rijden ze gewoon door. Alleen rijden zijn ze gewend en kijken dus niet op of om. Ook ik deed mijn best om stoïcijns door te rijden, maar toeders zijn dat niet gewend, wij wachten op elkaar. Na nog eens omkijken zie ik tot mijn verbazing dat we voor liggen op een ligfiets, oftewel een banana, en deze bleef er lekker achter rijden.

Met z'n drieën en een banana scheurden wij de Lekdijk af, althans Henry sleurde en wij volgden. Inmiddels kwam ik er achter dat de derde persoon Peter heette. Zo kwamen we als eerste bij de controle in Culemborg aan. Daar werden we ontvangen door Albert en Leo en een bediening die maar € 0,50 rekende voor een lekkere bak koffie. Al pratende met Albert hield ik Henry goed in de gaten, hij mocht natuurlijk niet zonder mij vertrekken. Na de koffie gingen we via Beusichem en Ravenswaaij richting Rijswijk, ja dat gaat snel alleen het bleek niet ons Rijswijk te zijn dus traptten we weer lekker verder. Inmiddels had ik al vier keer bedacht dat ik Henry en Peter moest laten gaan. Ik had het behoorlijk zwaar. Maar steeds krijg je toch weer een ervaring en je bedenkt dat alleen rijden ook niet alles is. Bij Opheusden hadden we een mooie omgeving en eigenlijk kon je de terugweg aan de andere kant zien. Tevens bedacht ik mij dat we geen geluk hadden met de wind, de wind was stevig en koud en zouden we niet mee hebben, ook het rijden over de dijken langs het water kwam je volop in de wind te rijden en Henry die trapte maar door!!

Richting Arnhem werd het donker en koud, terwijl het midden op de dag was. We moesten door het centrum van Arnhem, dat vond ik niet prettig omdat ik het koud had en omdat het er erg druk was. Maar even volhouden, Velp kwam eraan en weer een controle. De controle was aan de voet van de Posbank en we streken neer in het restaurant. Ik bestelde gelijk twee koffie (ja ik leer snel) en kon even opwarmen. Ook hier, op 166 km, namen we niet veel tijd om te rusten we moesten tenslotte nog een heel stuk. Weer op de fiets zag ik dat we dik op 28km p/u gemiddeld zaten, dat was een goede score en nog steeds waren wij de ligfiets voor. Maar goed, de Posbank op. deze route heb ik vaak gereden dus een eitje, ik zou er wel even opknallen. Maar van knallen kwam weinig, geheel geparkeerd passeerde ik Leo die stond te filmen en met een zwak glimlachje gaf ik aan dat ik hem zag staan. Ik was er aan het ging niet meer ik zat stuk en wel na een rust? Hoe kon mij dat overkomen? Tot mijn verbazing zie ik Henry even wachten, eh-h-h dat ben ik niet gewend, maar het gaf mij een boost om weer verder te gaan. In de afdaling heb ik mij bewust wat ingehouden omdat ik nu Henry niet voorbij wilde rijden. Op naar de Grebbeberg, ook deze berg heb ik ook regelmatig gereden maar dit keer hield ik wijselijk mijn mond, ik had de Posbank nog in gedachte. De Grebbeberg was echt een eitje en we reden al gauw verder richting Wijk bij Duurstede om daar bij de plaatselijke Pizzeria weer een bakkie te doen. Van daar uit richting Nieuwegein en weer de Lekdijk op. Nu kon ik niet anders dan ook kopwerk verrichten. Henry had inmiddels 200km op kop gereden en ook Peter deed zijn werk en zo ging het met de wind mee

naar Schoonhoven. Van daar uit kwam ik weer op bekend terrein en reden we heel snel via Gouda Zoetermeer in waar ik Henry en Peter hartelijk bedankte voor het vele werk wat ze hadden gedaan. Nu op naar de 400km J. Nee, toch maar niet! Ik ga het volgend jaar weer eens proberen.

Leo en Guus bedankt voor het organiseren van deze tocht, het was een hele ervaring.

Nico Offerman.

Foto's en video's van deze tocht ka je vinden op de site van Leo <http://www.mrpbp.nl>

